05/06/2019

“Συμμετέχοντας στην Ιεροσύνη του συζύγου μας και στο σταυρό του παπά μας, αγωνιζόμαστε να γίνομαι άγιες”

/ Γνώμες

Πρεσβυτέρα Νικολέτα Αιγίδου

Όπως γνωρίζουμε όλοι, ο Κορυφαίος μεταξύ των Αποστόλων, Απόστολος Παύλος, με την φωτιστική παρέμβαση της Θ. Χάριτος, έγινε σκεύος εκλογής του Κυρίου μας, έγινε Απόστολος των Εθνών για να μεταφέρει σε όλα τα μέρη του κόσμου το μήνυμα του Ευαγγελίου και κατά συνέπεια την σωτηρία της ψυχής του ανθρώπου. Ένα μήνυμα που βεβαίως είναι και μένει διαχρονικό στους αιώνες, να θυμίζει τη φωτεινή πορεία του Χριστού μας πάνω στη γη, σαν παράδειγμα στη δική μας ζωή, τηρώντας το θέλημα Του, που είναι η τήρηση των εντολών Του με απώτερο σκοπό, τη Βασιλεία των Ουρανών.

Ένας σπουδαίος μιμητής του Ευαγγελίου, ένας σύγχρονος Απόστολος και συνεχιστής του έργου του Αποστόλου Παύλου, είναι και ο Ιερέας, που μπορεί να

πορεύεται μόνος μέσα στον κόσμο ή έχοντας πλάι του τη σύζυγο του, την Πρεσβυτέρα του. Σίγουρα τα πράγματα έχουν αλλάξει από τα πρώτα Χριστιανικά χρόνια έως και σήμερα, το μήνυμα του Ευαγγελίου όμως, όπως είπαμε και παραπάνω, μένει το ίδιο, και ο σκοπός ένας, η σωτηρία της ψυχής. Αυτό καλείτε να επιτελέσει και ο Ιερέας, είτε είναι άγαμος ή έγγαμος με συνοδοιπόρο τη σύζυγο Πρεσβυτέρα του. Μέσα από τις δυσκολίες της κάθε εποχής, που δυστυχώς σήμερα οι άνθρωποι στραμμένοι στο κυνήγι των χρημάτων, στην καλοπέραση και στις διασκεδάσεις, έχουμε χάσει κάθε νόημα ουσιαστικό αδιαφορώντας για την καλλιέργεια της ψυχής.

Ο Ιερέας είναι αναμφισβήτητα ένα από τα σημαντικότερα πρόσωπα μέσα στην κοινωνία, είναι μια ξεχωριστή παρουσία μέσα στον κόσμο με σπουδαίο ρόλο, ίσως το σημαντικότερο ρόλο μέσα στην ανθρωπότητα. Όμως να μιλήσουμε και για ένα άλλο πρόσωπο εξίσου σημαντικό και σπουδαίο, που αν και φαίνεται λιγότερο ενδεχομένως, είναι και αυτό εργάτης του Ευαγγελίου, καθώς είναι επέκταση του ιερέα, συνοδοιπόρος, βοηθός, στήριγμα έχοντας απεριόριστη αγάπη για τον ιερέα και δεν είναι άλλο από αυτό της συζύγου Πρεσβυτέρας.

Πρεσβυτέρα! Μια ιερή αποστολή, μια τιμή για το πρόσωπο μας. Ίσως από τα παιδικά μας χρόνια να μην είχαμε ονειρευτεί ή επιδιώξει να γίνουμε πρεσβυτέρες, να μην ήταν όνειρο ζωής σε αντίθεση με τον σύζυγο μας, όμως βλέπουμε τώρα πια, καθημερινά, την ευλογία αυτής της ζωής. Προσωπικά, ουδέποτε μου πέρασε από το μυαλό πως θα γίνω πρεσβυτέρα, αν και ζούσα από μικρή μέσα στην εκκλησία, όταν κάποιος μου έλεγε κάτι σχετικό, τον απέφευγα ευγενικά και ήμουν εντελώς αρνητική. Τώρα όμως αφού ο Θεός με αξίωσε, μπορώ να μιλώ με χαρά για τον ευλογημένο δρόμο που περπατώ μαζί με τον παπά μου, για την τιμή που μου έκανε ο Θεός να σταθώ δίπλα του και να δεχθώ την ομορφιά της συζυγίας αυτής και της Ιεροσύνης. Η θέση μας και η ευθύνη μας μεγάλη, καθώς η συνοδοιπορία μας αυτή είναι έργο Ιεραποστολικό και ευλογημένο, είναι μια ευκαιρία να μεταφέρουμε και εμείς με το δικό μας τρόπο, η καθεμία από μας ξεχωριστά, το μήνυμα του Ευαγγελίου, να ζούμε την εν Χριστώ ζωή.

Η Πρεσβυτέρα γυναίκα όπως όλες τις άλλες, σύζυγος όπως όλες τις άλλες, μα με μια διαφορά. Δεν είναι η σύζυγος του Γιάννη ή του Χρήστου αλλά, η σύζυγος του παπά Γιάννη, του παπά Χρήστου. Έτσι λοιπόν εκ των πραγμάτων διαφέρουμε εμείς οι Πρεσβυτέρες από τις υπόλοιπες γυναίκες γιατί, με τον σύζυγο Ιερέα μας συμμετέχουμε και εμείς στο μυστήριο της Ιεροσύνης. Και όπως αναφέρει και η μακαριστή Πρεσβυτέρα Θεοδώρα Καλύβα-Σαράντου σε ένα κείμενό της ‘’ συμμετέχοντας στην Ιεροσύνη του συζύγου μας και στο σταυρό του παπά μας, αγωνιζόμαστε να γίνομαι άγιες, πανάγιες, με την άσκηση, την προσευχή, την

σιωπή, τη λατρεία και την ευλογημένη τεκνογονία’’ .

Μέσα λοιπόν στην καθημερινότητα της η σύζυγος Πρεσβυτέρα και μητέρα, αγωνίζεται και θυσιάζεται να ανταπεξέλθει σε κάθε μέριμνα της οικογένειας και του συζύγου της. Αλλά και σε αυτήν την άλλη οικογένεια, τη μεγάλη, αυτής της Ενορίας. Τα πνευματικά τέκνα του Ιερέα έχουν ως πνευματικό πατέρα τον παπά μας που μέσα από το ευλογημένο έργο του, τις δραστηριότητες, τα μυστήρια, τις Θ. Λειτουργίες ανοίγει τον δρόμο των ψυχών τους για να γνωρίσουν τον Σωτήρα Χριστό που θα τους οδηγήσει στην Βασιλεία του Θεού. Και πώς μια γυναίκα της εποχής μας μπορεί να σταθεί δίπλα στο σύζυγο Ιερέα της; Έχοντας πολλή αγάπη, ταπείνωση, υπομονή, χαρά, εμπιστοσύνη και σεβασμό στο σύζυγο της, αλλά κυρίως πίστη στο Χριστό μας για να πάρει δύναμη στην κάθε δυσκολία και κάθε εμπόδιο στην συνοδοιπορία της με τον παπά της. Πρότυπο μας η Παναγία μας, μαζί με τις πρεσβείες των Αγίων μας αντλούμε ελπίδα και δύναμη να σταθούμε άξιοι βοηθοί στο σημαντικό έργο του Ιερέα. Η αλήθεια είναι πως η ζωή της πρεσβυτέρας δεν είναι εύκολη. Έρχεται αντιμέτωπη πολλές φορές με δυσκολίες που την λυγίζουν και την αποθαρρύνουν. Έχουμε να φροντίσουμε το σπίτι μας, τα παιδιά μας, τον παπά μας, τις υποχρεώσεις μας στην Ενορία, τις ιδιοτροπίες των ανθρώπων και χίλια δύο άλλα, και μέσα σε όλα αυτά να στεκόμαστε χαμογελαστές, ευγενικές, ταπεινές, και πολλές φορές σιωπηλές γιατί, η θέση μας δεν επιτρέπει διαφορετικές συμπεριφορές. Είμαστε δακτυλοδεικτούμενες και στο επίκεντρο, δεν είμαστε απλά μια σύζυγος, είμαστε η σύζυγος του παπά, του Ιερέα, πρέπει να μας διακρίνει η σεμνότητα και η ευγένεια, οτιδήποτε διαφορετικό είναι κατακριτέο, και δίκαια γιατί, χωρίς σεμνότητα, σεβασμό και ευγένεια πώς να σταθούμε δίπλα σε μια τέτοια προσωπικότητα που εμπνέει, αναπαύει ψυχές και κατευθύνει ζωές.

Και για να συμβούν όλα τα παραπάνω, είναι πολύ σημαντικό να έχουμε Εκκλησιαστικό φρόνιμα. Να έχουμε δηλαδή σε όλες τις εκφάνσεις της ζωής μας, σε όλες τις δυσκολίες, σε όλες τις επιλογές και σε όλους τους πειρασμούς, το βλέμμα μας στραμμένο στο Θεό. Να μας ενδιαφέρει και να επιδιώκουμε, ακόμη κι αν δυσκολευόμαστε, το τι θέλει Εκείνος. Επίσης, να θυμόμαστε ότι βιώνουμε την εν Χριστώ ζωή και το θέλημα του Θεού αρχικά με το μυστήριο του γάμου και στη συνέχεια με το υπούργημα της Ιεροσύνης.